

Solanelles

Els Prats de Rei

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli de Solanelles
Emplaçament: En un altiplà de camps de conreu, en un creuament de camins.
Alçada: 691

Coordenades:

Latitud: 41.7201
Longitud: 1.53658
UTM Est (X): 378272
UTM Nord (Y): 4619735

Classificació

Número de fitxa: 08170 - 46
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: XI-XXI
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Nucli de cases en bon estat, tot i que algun edifici del sector sud del nucli està enrunat.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Varis propietaris
Autoria de la fitxa: Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: ds., 24/09/2016 - 02:00

Descripció

En un antic creuament de camins, i a mig camí entre els Prats de Rei i Calaf, en un altiplà de gairebé 700 metres d'alçada, s'emplaça un petit nucli de cases originat a partir d'un castell medieval avui completament desaparegut. El lloc està actualment presidit per l'església de Sant Gil de Solanelles (en origen la capella castral), al voltant de la qual, i formant una mínima estructura urbana de dos carrers perpendiculars entre ells, s'hi agrupen les cases de: Can Signu, Can Gili, Corral de can Gili, Can Tomasset,, Cal Xicres, Cal Camelot, Cal Mossèn Pau, i Cal Gatja. Un petit cementiri, separat de l'església per un camí, completa el conjunt.

En general, es tracta de cases i construccions amb un tipus d'arquitectura popular, a base murs de de pedra del lloc i teulades a dues aigües. Al sector sud del nucli s'observa alguna edificació mig enrunada.

Història

Es té constància de l'existència d'una torre en aquest lloc per primer cop l'any 1022; al segle XII, Segui, senyor del castell de Castellar, deixa a la seva filla Gerberga la torre de Solanelles. L'any 1138, Manasses i els seus fills cedeixen l'alou de Solanelles al monestir de Sant Pere de la Portella. L'any 1267 l'abadessa del monestir de Valldaura d'Olvan adquireix el castell de Solanelles en nom del seu monestir, i en el fogatge de 1365-1370 consta que Solanelles té 7 focs i confirma que és de l'abadessa de Valldaura. El 1390 el rei Joan vengué per 5.000 florins d'or certes jurisdiccions (entre elles la de Solanelles) a Galceran de Caldes per un curt període de temps, ja que a finals d'aquell mateix any els habitants dels respectius llocs pagaren al rei per tal de recuperar la seva independència respecte a Galceran.

Fins 1788 Solanelles, juntament amb Puigdemàger, Seguers i la Quadra de Galí, havia format part del terme dels Prats de Rei, però a partir d'aquest any tots aquests nuclis s'uniren i adquiriren una jurisdicció pedània pròpia (cèdula del 7 de maig del 1789) que perderen més tard.

Junt amb Solanelles, segons consta a la pàgina web de l'Ajuntament a data 2016, existeixen actualment tres poblets o nuclis de població més a part del nucli urbà de Prats de Rei: Els Seguers, La Manresana, i La Quadra del Galí, tot i que aquest últim nucli des de fa ja uns anys roman despoblat.

Bibliografia

- CATALÀ ROCA, Pere (dir.) (1976): Els castells catalans, vol. V, Rafael Dalmau Editor, Barcelona, p. 349-350, 459-460.
- PIQUER FERRER, Esperança; BENET CLARÀ, Albert (1992): 'Torre de Solanelles', Catalunya Romànica XIX. El Penedès, l'Anoia, Enciclopèdia Catalana, Barcelona, p. 313.
- TORRAS RIBÉ, Josep M. (1992): 'Inventari de les jurisdiccions senyorials a la comarca de l'Anoia en els segles moderns', Pedralbes: Revista d'història moderna, 12, p. 39-70.
- Aim3 grup SL (2015): Pla Especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en SNU. Document per aprovació inicial, Ajuntament dels Prats de Rei, p. 25.

